

[Kurt Hansen]

måske også nogen sandhed i – at lønarbejderne i hvert fald i en periode vil blive mere interesseret i produktionen, altså øge solidariteten med virksomhederne og orientere den bort fra deres kammerater, ikke mindst deres arbejdsløse kammerater.

Til det første, om kapitaltilforslen, er der det at sige: problemet er jo ikke, at der mangler kapital som sådan. Problemet er, at kapitalen kræver en forrentning på 19–20 pct. for at ville investere i industriproduktion i stedet for at gå i andre, mere spekulative investeringsretninger.

Det er nogle af de ting, hr. Hans Jørgen Jensen også var lidt inde på. Men han argumenterede med, at når der nu var denne snylterkapital – det var ikke det ord, hr. Hans Jørgen Jensen brugte, men det er det, jeg gerne vil bruge – når der nu er denne snylterkapital med sorte pantebreve og jordspekulationer og andre ting, f.eks. de guldrandede statspapirer, som hr. Hans Jørgen Jensens partifælle finansministeren udsteder til 18–19 pct. rente, når der nu er alle disse investeringsmuligheder overhovedet, så må vi have ØD. Ja men hvad med at gribe ind over for disse investeringsmuligheder? Hvad med at få denne snylterkapital stoppet? Det synes jeg ville være fint. Her stiller VS sig som regeringens samarbejdspartner, hvis man ønsker det. Vi stemmer gerne for forslag fra regeringen, der går i den retning. Men det er noget helt andet man vil.

Det andet var, at lønarbejderne skulle blive mere interesseret i produktionen, og det bliver også i redegørelsen brugt som argument for, at beskæftigelsen ville blive øget. Vi vil ikke benægte, at det er tilfældet på nogle virksomheder, men så sker denne beskæftigelsesudvidelse altså også på bekostning af andre arbejdere, enten herhjemme eller i udlandet. Altså en omfordeling af arbejdsledigheden til fordel for virksomhedernes større profitter. Faren for dette eksisterer klart, hvis det lykkes at få sådan en OD-ordning/ØD-ordning igennem, og derfor vil vi under alle omstændigheder gøre, hvad vi kan for at modsætte os sådanne ordninger.

Det, vi ønsker, er nogle reelle indgreb over for kapitalen, nogle indgreb over for arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet. Men det er der jo ikke tale om her.

En af socialdemokratiets og regeringens hovedbegrundelser for en OD-ordning er, at

lønarbejderne skal have del i overskuddet for at holde igen på lønningerne. Noget for noget, siger man. Hvis det holder stik, ville det reelt være et angreb på kapitalens profitmaksimering. Men hvad siger redegørelsen om kapitalens profitter? Ja, den siger gud hjælpe mig, at de er for små. Lad os tage et enkelt citat fra redegørelsen:

»Flere indtægter i erhvervslivet er en forudsætning for øget investeringsaktivitet, der er til fordel for alle, men som også forudsætter, at alle medvirker hertil.«

Altså: profitterne er for små. Der skal flere investeringer til. Overskuddet skal gøres større. Det holder ikke godt stik med, at man vil gribe ind over for profitmaksimeringen. Det er svindel, når redegørelsen på én gang taler om, at lønarbejderne skal have del i overskuddet, samtidig med at der skal sikres flere indtægter til erhvervslivet.

Jeg havde tænkt mig at sige noget mere, men jeg tror, jeg tager de sidste fire sider med ned igen.

Poul H. Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti er enig med arbejdsministeren, når han i sin redegørelse om overskudsdeling for lønmodtagere omtaler, at den økonomiske krise, som jo også har hærget vort land i nogle år, og som bl. a. har medført et uhyggelig højt antal arbejdsløse, stiller store krav til befolkningens sammenhold og forståelse.

Det er også bl. a. rigtigt, at arbejdsmarkedets parter på få undtagelser nær har vist forståelse for vort lands økonomisk alvorlige situation og har vist tilbageholdenhed med hensyn til lønkrav under overenskomstforhandlingerne, således at vore erhvervs konkurrencemuligheder over for udlandet ikke yderligere forringedes.

Det skyldes vel også, at man har set sin egen interesse i at kunne regne med fortsat beskæftigelse på sin arbejdsplads.

Det er jo en kendsgerning, at vor konkurrenceevne over for udlandet i længere tid har været hæmmet bl. a. af for høje lønninger i forhold til vore konkurrenters, og det er derfor også kun glædeligt, at LO har indset, at det ikke bare er deres opgave at skaffe deres medlemmer stadig højere løn, men også at sikre dem mere varig beskæftigelse.